

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 228/2013-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. júna 2013 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Sergeja Kohuta a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť spoločnosti A., právne zastúpenej advokátkou JUDr. A. Z., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Er 325/2010 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Er 325/2010 p o r u š i l základné právo spoločnosti A., s. r. o., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Zvolen vo veci vedenej pod sp. zn. 20 Er 325/2010 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietáhov.

3. Spoločnosti A., s. r. o., **p r i z n á v a** finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Zvolen **p o v i n n ý** vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Spoločnosti A., s. r. o., **p r i z n á v a** náhradu trov právneho zastúpenia v sume 489,06 € (slovom štyristoosemdesiatdeväť eur a šesť centov), ktorú je Okresný súd Zvolen **p o v i n n ý** vyplatiť na účet jej advokátky JUDr. A. Z., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 228/2013-11 z 18. apríla 2013 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť spoločnosti A., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Er 325/2010 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplynulo najmä, že: „(...) *Sme oprávnenou v exekučnej veci vedenej súdnym exekútorom Mgr. E. F., P. pod sp. zn. EX 24/10 na základe poverenia Okresného súdu Zvolen (ďalej len súd) zo dňa 1. 3. 2010 pod č. 20 Er/325/2010.*

Dňa 18. 2. 2010 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 3. 2. 2010 a to na základe vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie - rozsudok č. k. 16C 49/2008-127 zo dňa 25. 6. 2009 vydaný Okresným súdom Zvolen, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20. 8. 2009 a vykonateľnosť dňa 24. 8. 2009, ktorým súd uložil povinným 1/H. X.(...) a 2/J. H.(...) zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu 165 969,59 € s prísl.

Dňa 3. 5. 2010 nám bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 27. 4. 2010.

Listom zo dňa 25. 10. 2010 sme požiadali súdneho exekútora o informáciu o stave exekučného konania.

Súdny exekútor nám listom zo dňa 29. 10. 2010 odpovedal tak, že doposiaľ nezistil majetok, z ktorého by bolo možné uspokojiť nami vymáhanú sumu. V závere tohto podania konajúci súdny exekútor uviedol, že o ďalších úkonoch a zistených relevantných skutočnostiach v uvedenom exekučnom konaní nás bude informovať. Aj napriek tomuto uisteniu súdneho exekútora, tento dňa 15. 8. 2011 predložil Okresnému súdu Zvolen exekučný spis na rozhodnutie v exekučnom konaní o zastavení exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného. Porušovateľ uznesením pod č. k. 20Er/325/2010-20 zo dňa 24. 8. 2011 exekúciu zastavil a uložil nám povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 56,03 € do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

Voči tomuto rozhodnutiu sme podali odvolanie zo dňa 16. 1. 2012. Odvolanie voči citovanému uzneseniu sme odôvodnili tým, že porušovateľ vec nesprávne právne posúdil tým, že nedostatočne zistil skutkový stav veci a vychádzal len z nepravdivých zistení súdneho exekútora ohľadom majetkových pomerov povinných.

V prvom rade sme v našom odvolaní poukázali na tú skutočnosť, že uznesenie o zastavení exekučného konania datované k 24. 8. 2011 bolo doručené právnenému zástupcovi oprávneného v neprimerane dlhom čase až 13. 1. 2012, čím bolo hrubo porušené naše základné ústavné právo na spravodlivý proces bez zbytočných prieťahov.

Takýmto postupom bola tiež porušená účinnosť ochrany nášho právoplatne vymáhaného nároku jednak zo strany samotného exekútora, ako aj porušovateľa.

Súd ako aj exekútor nesprávne vyhodnotili majetkové pomery povinných v 1. a 2. rade. Ešte zo samotného súdneho konania č. 16C/49/2008 o zaplatenie 165 959,59 € vplynulo, že povinní v 1. a 2. rade sú vlastníkami rozsiahleho obchodného majetku,

pozostávajúceho z hnutelných vecí, nehnuteľností, obchodných podielov a obchodného kapitálu.

Proti povinným v 1. a 2. rade je taktiež vedieme súdny spor na Okresnom súde Košice II, pod sp. zn. 43 C/191/2009 o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorú uzavreli povinní v 1. a 2. rade ako predávajúci s 3. osobou ako kupujúcou, ktorej predmetom bola nehnuteľnosť - dom s pozemkom v k. ú. J., na LV č. 13050, ako dom č. s. 1403, na parcele číslo 4250/1. V prejednáwanej veci prvostupňový súd určil neplatnosť kúpnej zmluvy a to rozsudkom zo dňa 23. 1. 2012. Tento doposiaľ nie je právoplatný nakoľko žalovaní podali odvolanie.

V prípade úspešného uplatnenia práva v tomto konaní sa povinným v 1. a 2. rade prinavrátia vlastnícke právo k nehnuteľnostiam značnej hodnoty, ktoré sa budú dať speňažiť v náš prospech. Zároveň toto konanie tiež preukazuje, že povinní v 1. a 2. rade museli za predaj vyššie uvedenej nehnuteľnosti získať kúpnu cenu v určitej výške, ktorá tak isto spadá do aktív majetku, ktoré by sa dali použiť na uspokojenie pohľadávky.

Ak by porušovateľ, ako aj poverený súdny exekútor postupovali tak ako mali, minimálne z obchodného registra by zistili, že povinný v 1. rade je spoločníkom v spoločnosti L. s. r. o. a teda má v nej obchodný podiel a povinná v 2. rade je spoločníčkou so svojim obchodným podielom v spoločnosti H., s. r. o.

Na základe týchto skutočností aj samotný exekútor svojím podaním zo dňa 26. 4. 2012 zobrať svoj podnet na zastavenie exekučného konania späť a to z dôvodu, že boli zistené relevantné skutočnosti o majetkových pomeroch povinných, ktoré neumožňujú zastavenie exekučného konania pre nemajetnosť.

Nakoľko porušovateľ bol vo veci nečinný podali sme sťažnosť zo dňa 23. 7. 2012 na postup súdu, ktorú sme odôvodnili nasledovne:

V danom exekučnom konaní dochádza k zbytočným prietahom v konaní. Už samotné uznesenie o zastavení exekučného konania datované k 24. 8. 2011 nám bolo doručené v neprimerane dlhom čase až 13. 1. 2012, t. j. až 5 mesiacov po rozhodnutí o zastavení exekučného konania, čím bolo hrubo porušené naše základné ústavné právo na spravodlivý proces bez zbytočných prietahov. Nakoľko ku dňu podania sťažnosti porušovateľ o našom odvolaní ani o podaní súdneho exekútora zo dňa 26. 4. 2012, ktorým zobrať svoj podnet na rozhodnutie o zastavení exekučného konania späť, dochádza k zbytočným prietahom

v konaní, čím sa znižuje účinnosť ochrany nášho právoplatne vymáhaného nároku zo strany porušovateľa.

Len pre porovnanie uvádzame, že o návrhu exekútora na zastavenie konania zo dňa 15. 8. 2011 súd rozhodol expresne do 9 dní od doručenia, pričom o našom odvolaní doposiaľ nerozhodol, čo nás stavia do nerovného postavenia.

Dňa 27. 8. 2012 nám bolo doručené vybavenie našej sťažnosti, kde bolo konštatované, že došlo k prietahom v konaní od 24. 8. 2011, kedy bolo vydané uznesenie o zastavení exekúcie až do 9. 1. 2012, kedy bola realizovaná úprava na doručenie uznesenia o zastavení konania a od 30. 4. 2012, kedy bolo súdu doručené späťvzatie podnetu na rozhodnutie o zastavení exekučného konania vo veci ku dňu podania sťažnosti, t. j. 23. 7. 2012, keďže nebolo o tomto späťvzatí podnetu rozhodnuté.

Z odôvodnenia vyplýva, že k prietahom došlo z dôvodu, že podanie exekútora nebolo vôbec zažurnalizované v spise a podľa vyjadrenia súdnej tajomníčky, toto podanie sa nachádzalo v došlej pošte asistentky, ktorá poštu nezaložila do spisu. Príslušná asistentka bola upozornená na vzniknuté prietahy v konaní, s tým, že spis bude okamžite predložený konajúcej vyššej súdnej úradníčke.

Aj napriek týmto uisteniam k dnešnému dňu nebolo vo veci rozhodnuté, čím dochádza k ďalším prietahom v konaní.

Sme toho názoru, že v uvedenom prípade nejde o právne, ani fakticky zložitú vec, ktorá by vyžadovala neprimerane dlhý čas na štúdium veci, a teda na právoplatné rozhodnutie vo veci, čím porušovateľ k prietahom v konaní aj sám prispieva tým, že o prejednávanej veci aj napriek jej jednoduchosti nerozhodol. (...)

Na základe vyššie uvedeného navrhujeme, aby o našej sťažnosti bolo rozhodnuté nasledovne:

1. Základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy(...), ako aj právo zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru(...) postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 20Er/325/2010 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 20Er/325/2010 sa prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľovi priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 7 000 €, ktoré mu je Okresný súd Zvolen povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Zvolen je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia v sume 485,24 € na účet právneho zástupcu sťažovateľa(...) do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto nálezu. (...)“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho poverenou predsedníčkou, listom sp. zn. Spr. 653/13 z 23. mája 2013 a právna zástupkyňa sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu zo 6. júna 2013.

2.1 Poverená predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedla chronológiu úkonov vykonaných v napadnutom konaní a dodala tieto relevantné skutočnosti:

„(...) Dňa 7. 11. 2012 podal oprávnený prostredníctvom svojej právnej zástupkyne na Ústavnom súde SR ústavnú sťažnosť na prietahy v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 20Er/325/2010, čím malo byť porušené ústavné právo oprávneného zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Porušenie tohto práva vidí oprávnený ako sťažovateľ jednak v tom, že Uznesenie č. k. 20Er/325/2010-20 zo dňa 24. 8. 2011 mu bolo doručené až 13. 01. 2012, teda s 5-mesačným odstupom, jednak v tom, že o odvolaní oprávneného voči tomuto uzneseniu zo dňa 16. 01. 2012, ktoré bolo súdu doručené dňa 20. 01. 2012 do dňa podania sťažnosti nebolo rozhodnuté.

Uvádzame, že asistentka súdneho oddelenia 20Er bola od 25. 05. 2012 dlhodobo práceneschopná, k 31. 08. 2012 po dočerpaní dovolenky ukončila u Okresného súdu Zvolen štátnozamestnanecký pomer. Ostatné asistentky úseku Er z toho dôvodu nedokázali (vzhľadom na vysoký nápad a počet vecí Er) vybavovať agendu plynulo. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky napriek opakovaným žiadostiam o zvýšenie počtu miest asistentiek na Okresnom súde Zvolen nevyhovelo.

Vo veci zrušenia uznesenia Okresného súdu Zvolen č. k. 20Er 325/2010-20 zo dňa 24. 08. 2011, sudca po predložení veci na rozhodnutie, čo bolo 19. 12. 2012, rozhodol v primeranej lehote, a to dňa 10. 01. 2013.

Zároveň Vám oznamujeme, že súhlasíme, aby Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania.“

2.2 Právna zástupkyňa sťažovateľky vo svojom stanovisku zo 4. júna 2013 uviedla:

„Vo veci sťažnosti spoločnosti A., s. r. o., nám bolo prostredníctvom našej právnej zástupkyne doručené vyjadrenie Okresného súdu Zvolen, ku ktorému uvádzame, že sa v plnom rozsahu pridriavame skutočností, ktoré sme uviedli v našej ústavnej sťažnosti.

Zároveň Vám oznamujeme, že súhlasíme, aby Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil takýto priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 20 Er 325/2010:

Dňa 25. februára 2010 súdny exekútor Mgr. E. F. (ďalej len „súdny exekútor“) podal na okresnom súde žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie o vymoženie 165 969,59 € – pohľadávky sťažovateľky na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku okresného súdu č. k. 15 C 49/2008-127 proti povinným 1. H. X. a 2. J. H. (ďalej len „povinní“).

Dňa 1. marca 2010 bol súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie.

Dňa 15. augusta 2011 súdny exekútor predložil exekučný spis okresnému súdu „na rozhodnutie o zastavení exekúcie a rozhodnutie o trovách exekúcie“ z dôvodu, že zistený majetok povinného nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie.

Dňa 24. augusta 2011 na základe zistení z predloženého spisu súdneho exekútora súd uznesením č. k. 20 Er 325/2010-20 exekúciu zastavil.

Dňa 13. januára 2012 bolo uvedené uznesenie doručené právnomu zástupcovi sťažovateľky a 16. januára 2012 súdnemu exekútorovi. Povinnému sa predmetné rozhodnutie nepodarilo doručiť.

Dňa 20. januára 2012 sťažovateľka podala proti uvedenému uzneseniu o zastavení exekúcie odvolanie.

Dňa 30. apríla 2012 bolo súdu doručené podanie súdneho exekútora, ktorým svoj návrh na zastavenie exekučného konania zobrať späť.

Dňa 26. júla 2012 podala sťažovateľka sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní, ktorá bola vyhodnotená ako „*dôvodná v rámci konania asistentky*“.

Dňa 26. augusta 2012 okresný súd požiadal Úrad hraničnej a cudzineckej polície v Bratislave a taktiež Obvodné oddelenie Policajného zboru vo Zvolene o prešetrenie pobytu povinných.

Dňa 27. augusta 2012 a 31. augusta 2012 uvedené štátne orgány reagovali na žiadosť okresného súdu.

Dňa 10. januára 2013 zákonný sudca uznesením č. k. 20 Er 325/2010-58 zrušil svoje uznesenie o zastavení exekučného konania, keďže toto uznesenie z 24. augusta 2011 vydal vyšší súdny úradník. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 27. februára 2013.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 20 Er 325/2010 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Pokiaľ ide o právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov súdom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a rovnako aj podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), je pod konaním, v ktorom sa takáto vec prerokováva, potrebné rozumieť nielen konanie prvostupňového súdu, ale aj konanie odvolacieho a dovolacieho súdu, ďalej konanie v správnom súdnictve, ako aj konanie o výkon rozhodnutia. Tento právny názor ústavného súdu vychádza z toho, že ani ústava a ani procesné predpisy upravujúce činnosť súdov v občianskych a trestných veciach nevynímajú z ich povinnosti konať bez zbytočných priet'ahov žiadnu vec, ktorej môže byť poskytnutá súdna ochrana (I. ÚS 70/98).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie v exekučnom konaní vzhľadom na jeho predmet, skutkovú a právnu povahu nemožno hodnotiť ako zložitú vec (napr. I. ÚS 56/02).

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a konštatuje, že okresný súd bol v danej veci opakovane absolútne nečinný, a to konkrétne od 24. augusta 2011 do 13. januára 2012 (minimálne štyri mesiace), od 20. januára 2012 do 26. augusta 2012 (sedem mesiacov) a od 31. augusta 2012 do 10. januára 2013 (štyri mesiace). Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas viac ako jedného roka súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobia nečinnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné priet'ahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné. Obranu okresného súdu spočívajúcu v uvádzaní dôvodov, že zbytočné priet'ahy mali byť spôsobené nízkym počtom „*asistentiek na úseku Er*“ a „*vzhľadom na vysoký nápad a počet vecí Er*“ nedokázali „*vybavovať agendu*“

plynulo“, nemožno akceptovať. Ústavný súd už v podobných súvislostiach viackrát vyslovil (pozri napr. I. ÚS 23/03 a v ňom citovanú predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prieťahy, a to len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí, a teda vykonanie spravodlivosti, bez zbytočných prieťahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobu obmedzenú personálnu kapacitu príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03). Okrem uvedeného ústavný súd opakovane zdôraznil, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu alebo „asistentky“ vybavujúcich danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnúť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení poverenej predsedníčky súdu (I. ÚS 6/06).

Vzhľadom na uvedenú dlhodobú nečinnosť okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v konaní došlo k prieťahom, ktoré neboli spôsobené zložitou vecou ani správaním účastníkov konania, ale v dôsledku postupu okresného súdu, a preto vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 7 000 €, pretože *„dochádza k zbytočným prieťahom v konaní, čím sa znižuje účinnosť ochrany nášho právoplatne vymáhaného nároku zo strany porušovateľa“*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, ako aj vzhľadom na všetky okolnosti zisteného porušenia jej práv považuje za primerané v sume 1 000 €.

Z uvedených dôvodov ústavný súd o žiadosti sťažovateľky o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie ústavnej sťažnosti zo 7. novembra 2012 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu zo 4. júna 2013). Za dva úkony vykonané v roku 2012 patrí odmena v sume dvakrát po 127,16 € a režijný paušál dvakrát po 7,63 € a za jeden úkon vykonaný v roku 2013 patrí odmena v sume 130,16 € a režijný paušál 7,81 € v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú sumu 407,55 €, ku ktorej bolo treba pripočítať 20 %

DPH, teda sumu 81,51 €, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú celkovú sumu 489,06 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júna 2013